

ledes at Staten derigennem kan faa en Indtægt.

Hvad Aalegaarden ved Resenbro angaar, har jo Udvalget og den højtærede Landbrugsminister ment, at man ikke for Øjeblikket kunde gaa til Nedlæggelse af denne Aalegaard, om man end erkender det rigtige i, at Nedlæggelse finder Sted. Man har ment, at der var forskellige Spørgsmaal, der først burde overvejes nærmere, blandt disse ogsaa Spørgsmaalet om Aalegaardsretten ved Silkeborg Papirfabrik. Jeg vil meget nødig have, at denne Undersøgelse skal strække sig over lang Tid, idet jeg fuldt ud kan slutte mig til de Udtalelser, som fremkom baade fra det ærede Medlem fra Randers (Mortensen) og det ærede Medlem fra Søndervinge (Rasmus Hansen), at denne Aalegaards Opretholdelse forvolder stor Skade for Fiskebestanden, idet der dræbes en Mængde Fiskeyngel, hvorved der paaføres Ejerne langs Aaen et meget betydeligt Tab. Jeg vil dog gerne sige et Par Ord angaaende en Udsættelse af Hensyn til Aalegaardsretten ved Silkeborg Papirfabrik. Jeg tror ikke, at dette Spørgsmaal egnar sig til Afgørelse i den nærmeste Tid, idet der for Tiden føres en Proces mellem Silkeborg Papirfabrik og Fiskeriforeningen i Silkeborg angaaende Fiskeriforeningens formentlige Ret til at udsætte Ruser umiddelbart ovenfor Slusen ved Silkeborg Papirfabrik og umiddelbart nedenfor Slusen. Sagen er blevet paadømt ved Underretten og fik der det Udfald, at Fiskeriforeningen havde Ret til at sætte Ruser og fiske nedenfor Slusen, men derimod ikke ovenfor Slusen, altsaa man gik den gyldne Middelvej. Sagen vil vel nok inden ret længe komme for Overretten og vil antagelig finde sin Afslutning ved Højesteret, men det kan jo vare en rum Tid, inden Sagen naar frem dertil; og inden den endelige Dom i Sagen er faldet, mener jeg ikke, at Tidspunktet er inde til, at Staten kan afkøbe Papirfabrikkerne denne Ret, da Dømmens Udfald i høj Grad vil influere paa, hvor meget dette Privilegium er værdt. Hvis nemlig Fiskeriforeningen — det vil med andre Ord sige Staten, thi Fiskeriforeningen har lejet Fiskeretten af Staten, og det er ogsaa Staten, der staar bag ved den Proces, der føres — har Ret til at

fiske umiddelbart foran Slusen og umiddelbart efter Slusen, er den Aalegaardsret, som Papirfabrikkerne sidder inde med, ikke nær saa værdifuld, som hvis de kunde forbyde Fiskeriet i umiddelbar Nærhed af Aalegaarden. For øvrigt er der det at bemærke, at der slet ikke for Tiden findes nogen Aalegaard, og at det ikke gennem mange Aar har været Tilfældet, saa Papirfabrikkerne har hidtil ikke regnet med den Ret. Men jeg tvivler ikke om, at for saa vidt Selskabet opdager, at Retten kan gøres i Penge, fastholder de den til det yderste, og saa skal Staten ogsaa nok, tænker jeg, komme til at betale ret rundeligt derfor. Jeg vil derfor meget henstille, at dette Spørgsmaal ikke endelig afgøres, inden den nævnte Proces er afsluttet, da den vil øve en ikke ringe Indflydelse paa Værdien af denne Ret. Men det vil være uheldigt, om Nedlæggelse af Aalegaarden ved Resenbro skulde udsættes, til det andet Spørgsmaal har fundet sin Afgørelse, thi det er en ret stor Skade, der forvoldes. Dertil kommer, at den nuværende Aalegaard ved Resenbro er i en meget daarlig Forfatning og skal bygges helt om. Det er altsaa en ret kostbar Foranstaltning, Ejerne staar overfor, hvorfor det vil være meningsløst at udføre et saadant Arbejde, hvis det er Meningen, at Staten vil afkøbe dem dette Privilegium og derefter nedlægge Aalegaarden. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister, at der snarest muligt maa blive tilvejebragt en endelig Afgørelse af denne Sag.

Det er i Kommissionsbetænkningen antydnet, at Lodsejerne langs Aaen muligvis vil udrede et Beløb til Dækning af Udgifterne ved Køb af denne Aalegaardsret, men jeg tror ikke, man skal regne med noget saadant, fordi Beboerne i Gudenaaldalen saa godt som alle er Smaakaarsfolk. Det er ogsaa under Debatten i Dag erkendt, at det ikke saa meget er selve Aalegaardsretten som den Ødelæggelse af Fiskeyngelen, der finder Sted, som i høj Grad maa diktere Staten at købe denne Ret. Men naar det er Tilfældet, er de nærmestboende ikke synderlig stærkere interesserede deri end Beboerne langs den øvrige Del af Aaen, idet Ødelæggelsen af Fiskeyngelen